

Sad: Ja; jeg skal ogsaa takke og modtage Valget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Ænfte Behandling af Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne.

(3die Behandling i Folkethinget findes i Tidenden, Sp. 3910 ff.; Lovforslaget som vedtaget i Landstthinget findes i Tillæg C., Sp. 523 ff.; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B., Sp. 835 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet. Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Ordføreren (Høgsbrø): Det vil være i Thingets Grindring, at dette Forslag i det andet Thing er undergaaet flere Forandringer, men de fleste af disse har Udvalget ikke kunnet tillægge den Bægt, at det for deres Skyld skulde tilraade Thinget at jende Forslaget tilbage til det andet Thing. Der er nærmere i Udvalgets Erklæring gjort Rede for disse Forandringer, og jeg skal angaaende dem tillade mig at henwise til, hvad der er yttret. Derimod er der et Punkt, som er af stor Betydning, og som der ogsaa særlig maatte ligge Bægt paa for dette Thing, efter at det har været vedtaget her med et meget stort Flertal baade ved 2den og 3die Behandling efter en meget udførlig Drøftelse. Det er den Ret, som dette Thing mener der burde tillægges ti sognebaandsløsende Familier til at faae deres Sognekirke aabnet til Brug for den Præst, de have sluttet sig til, ikke alene til almindelige kirkelige Handlingers Foretagelse, men ogsaa til der at faae holdt almindelig Gudstjeneste. Denne Ret har Landstthinget ikke villet indrømme, og det er unegtelig en Bestemmelse, som Udvalgets Flertal matte ønske forandret, hvis det kunde have noget Haab om endda at faae Lovforslaget gennemført i denne Samling. De Grunde, der bleve anførte derimod i Landstthinget, ere for Størstedelen de samme,

som fremkom her, og som efter Udvalgets Flertals Mening allerede da bleve tilstrækkelig imødegaaede. Der var, saavidt jeg erindrer, kun et nyt Punkt, der kom frem, nemlig, at denne Bestemmelse skulde være overflødig, eftersom saadanne Sognebaandsløserne dog efterhaanden kunde vente, at man fra Flertallets Side vilde vise dem en saadan Smødefkommen, at den Bestemmelse, som indeholdes i § 4, ogsaa kunde komme dem til Gode. Jeg tror dog, at det vil være indlysende for Thinget, at, selv om man tør haabe en saadan Smødefkommen fra Flertallets Side, er denne Bestemmelse ingenlunde tilstrækkelig til at opfylde den Trang, der er tilstede hos Sognebaandsløserne. For det Første er jo denne Bestemmelse meget vanskelig at sætte i Værk, idet den kræver over Halvdelen af de stemmeberettigede Medlemmer af Menigheden, og denne Vanskelighed vil jo forsøges, naar Antallet af disse, som vi haabe, om ikke lang Tid ved en kirkelig Valglov maatte blive udvidet. Men dernæst er det jo ogsaa bestemt, at den Tilladelse, som her indrømmes, kun gives for et enkelt Tilfælde ad Gangen, og den vil altsaa paa ingen Maade kunne fyldestgjøre den Trang, der er hos Sognebaandsløserne til om mulig hver Søndag at faae den Præst, til hvem de have sluttet sig, til at holde en Gudstjeneste for dem i deres Sognekirke. Udvalgets Flertal har derfor ikke kunnet overbevise sig om, at det var urigtigt, hvad det har foreslaaet, men maa, som sagt, endnu ønske, at noget Saadant kunde blive til Lov. Der var da heller ikke faa Medlemmer af det andet Thing, der udtalte sig i samme Retning, som dette Thing gif ved sin Stemmegivning, men der var ogsaa flere af dem, der erklærede, at de vare villige til at give Afkald paa dette Gode, naar det ikke kunde faae Ministerens Tilslutning, og den ærede Minister har lige saa vel i det andet Thing som her fastholdt sin bestemte Modstand mod denne Bestemmelse, saaledes at vi ikke kunne vente, at Lovforslaget vil blive indstillet af